

عنوان مقاله:

سبک فرزندپروری حضرت زهرا (س)

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های اسلامی جنسیت و خانواده، دوره 3، شماره 5 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مناره نبی یوا
فاطمه وحیدی

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین شیوه‌های تعلیم و تربیت، روش الگوگیری است. اسلام هم برای تربیت و تعالی انسان‌ها بر این اصل مهم تاکید کرده است؛ زیرا شخصیت الگو به عنوان نقطه کانونی در محور رشد و هدایت‌های اخلاقی-تربیتی قرار می‌گیرد و در شکل‌گیری رفتار تربیت-شونده آثار زیادی برجا می‌گذارد. یکی از تعلیمات تربیتی در نظام دینی که نمودی خاص در برنامه‌های تربیتی حضرت زهرا (س) دارد شیوه‌های برخورد با کودکان است. فرهنگ اسلام، دوان کودکی را مهمترین و زیربنایی‌ترین دوره‌های آموزش و شکل‌گیری شخصیت برای انسان می‌داند و نقشه‌های آموزشی و تربیتی را از نظر ثبات ماندگاری و تاثیر، مانند حکاک بر سنگ می‌داند. یکی از حساسیت‌های کودکان، جانب‌داری و توجه خاص پدر و مادر به کودکان دیگر است. به همین دلیل در روایات، بر رعایت عدالت و مساوات بین فرزندان و محبت‌کردن، هدیه‌دادن و توجه‌کردن به‌ویژه توجه به حساسیت بیشتر دختران در این مورد تاکید شده است. مقاله حاضر به روش کتابخانه‌ای، سبک فرزندپروری حضرت زهرا (س) را بررسی می‌کند. توجه به امور معنوی، نام‌گذاری شایسته، پرورش حس خدایپرستی در کودکان، بوسیدن و ملامت با آنها، رعایت عدالت، اظهار علاقه، بازی، عقیقه، صدقه‌دادن برای آنها، آموزش مسائل عبادی و توجه به تغذیه از جمله این موارد است.

کلمات کلیدی:

فرزند پروری، تربیت، سبک حضرت زهرا علیها السلام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1189918>

